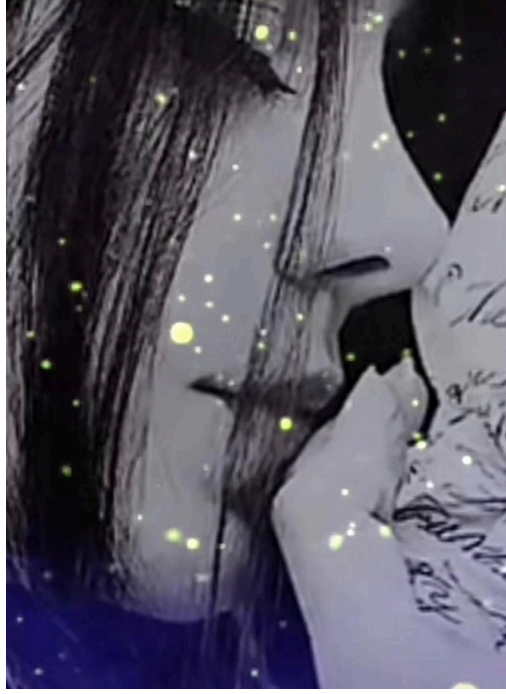

Tek Dostum Kalemim

– Meryem Keskin · 30 Haziran 2024

Bu gün, hiç kimseyle konuşmadım,
Sadece kalemimle dertleştim.
Seni anlattım ona.
Sabırla dinledi beni.
Hiç soru sormadı mesela.
Benden daha güçlü, ve sabırlı aslında....

Bu gün hiç şarkı dinlemedim.
Radyoyu televizyonu, kapattım.
Bütün şarkılar seni anlatıyor
Her şarkıda seni yeniden yaşıyorum,
Şarkı bitiyor, ben yine yalnız kalıyorum.
Bu yüzden, artık sadece kalemimle,
Dertleşiyorum uzun uzun.
Oda olmasa var ya....
Nasıl başa çıkılır yokluğunla bilmiyorum...

Havalarda iyiden iyiye soğudu artık,
Karakış kapıda.

Duman sarmış dağları,
Hava soğuk üşütüyor insanı.
Bak güvercinler konmuş pencerenin,
Önüne.
Bir avuç buğday tanesiyle,
Bir tebessüm ikram ettim onlara.
Sonra camın buğusuna ismini yazdım,
Çok çocukça değil mi?

Sevmek ne tuhaf şey be hep acıyor,
Göysünde bir yer başa çıkamıyorsun.
Başın ağrısa elin kesilse.
Bedenini dayanılmaz acılar sarsa bile.
Bir çaresini bulup, iyileştiriyorsun.
Ama bu sızı, hiç geçmiyor be....

Ne yanan şömine ne sıcak kahve,
Nede dizlerimdeki battaniye ısıtmıyor,
Beni üşüyorum.
Gel artık gelebiliyor”san be kara kışa,
Teslim etme bu sevdayı.
Gel artık.
Tek dostum kalemim bu günlerde.
Oda yazamazdı zaten.
Sevda denilen mürekkebi olmasaydı.
Yazmazdı.....

.....Meryem Keskin.....

.....27.12.2022.....